Εἰς τὸ Στάδιον, ἡ μαθητικὴ νεολαία θὰ ἐπιδείξῃ αὔριον τὴν σωματικήν της ἀλκήν. Ἂς συμπαρασταθῶμεν εἰς τὴν εὐγενῆ αὐτὴν ἅμιλλαν διὰ τῆς ἀθρόας παρουσίας μας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ζουν οἱ διαγωνισμοί. Οἱ μαθηταὶ ἂς ἀνασυνπάξουν, τὰς ἡμέρας αὐτάς, τὰς δυνάμεις των, ὥστε νὰ μὴ ὑπολειφθῇ κανεὶς εἰς τὸν στίβον αὐτόν.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

κ. ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1963

ΜΙΑ ΕΞΑΕΤΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΑΥΤΗΣ

ΤΑ ΞΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ

Δ΄ (τελευταῖον)

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τῆς προμνησθείσης μελέτης της «Κίνητρα καὶ Διευκολύνσεις», συνετέλεσεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν προβολὴν τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ παρέσχε τὸ ὑλικὸν διὰ τὴν λῆψιν τῶν κυβερνητικῶν ἀποφάσεων. Ἡ καθιέρωσις τῶν περισσοτέρων ἀπὸ τὰ προτεινόμενα κίνητρα οὐδεμίαν ἐπιβάρυνσιν συνεπάγεται διὰ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν. Ἐγγυᾶται, ἀντιθέτως, τὴν ἄνοδον τῶν συναλλαγῶν καί, συνεπῶς, τὴν αὔξησιν τῶν δημοσίων ἐσόδων. Τὸ κεφάλαιον καὶ ἡ ἐπιχειρηματικότης τῆς ἀλλοδαπῆς φυσικὸν εἶναι νὰ κατευθυνθοῦν ἐκεῖ ὅπου — ὑπὸ ἴσους ὅρους κατὰ τὰ λοιπὰ — αἱ συνθῆκαι ἱδρύσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι περισσότερον εὐνοϊκαί. Πρέπει, συνεπῶς, τὰ ληφθησόμενα μέτρα νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν δημιουργίαν παρ' ἡμῖν ὅρων μὴ ὑστερουσῶν ἔναντι τῶν ὑφισταμένων εἰς τὰς ἄλλας χώρας, προκειμένου τὸ κεφάλαιον καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία νὰ κατευθύνωνται εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ἀλλὰ καὶ δι' ἕνα ἄλλον βασικώτατον, λόγον ἐμφανίζεται σκόπιμος ἡ ἐνίσχυσις πάσης ἐνεργείας ὁδηγούσης εἰς τὴν συσσώρευσιν ἐπιχειρηματικοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου. Αἱ χῶραι τῆς Ε. Ο.Κ., μὲ τὸν τεραστίως ἀνεπτυγμένον παραγωγικὸν μηχανισμὸν των καὶ τὸ ὑψηλὸν βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν πληθυσμῶν των, ἀσκοῦν ἰδιαίτεραν ἕλξιν ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν οἰκονομιῶν. Οἱ ὑποαπασχολούμενοι Ἕλληνες ἀγρόται, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐργαζόμενοι εἰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἀστικῶν κέντρων μας, εἰς μεγαλύτερον συνεχῶς ἀριθμὸν ἀναζητοῦν καλυτέραν τύχην εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐὐρώπην καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ὁμόσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας. Ἐὰν ἡ φυγὴ συνεχίζετο μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμόν, αἱ συνέπειαι μακροχρονίως θὰ ἀπέβαινον καταστρεπτικαὶ διὰ τὸ Ἔθνος.

Παγία μακροχρόνιος ἐπιδίωξις μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἀκολούθου συνδυασμοῦ: ταχεῖα αὔξησις τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου κατὰ κεφαλὴν ἀπασχολήσιμου πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ συνολικοῦ ὄγκου τῶν παγίων ἐπενδύσεων. Μόνον ἡ πλήρωσις καὶ τῶν δύο ὅρων ἐγγυᾶται τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μας.

Προϋποθέτει δὲ τὴν δημιουργίαν προσφόρων συνθηκῶν, ὥστε καὶ ἡ ἔξοδος τοῦ πληθυσμοῦ νὰ ἀνακοπῇ - ἀργότερον δὲ ἀντιστροφῇ διὰ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν μεταναστῶν - καὶ αἱ κατ' ἐξοχὴν παραγωγικαὶ ἐπενδύσεις νὰ ἐνισχυθοῦν, ὥστε νὰ ἀπορροφοῦν μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν διαθεσίμων πόρων.

ΥΙ. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ

Ἡ νομισματικὴ σταθερότης καὶ ἡ συναλλαγματικὴ ἰσορροπία εἶναι κατακτήσεις τὰς ὁποίας ἐπιβάλλεται νὰ διαφυλάξωμεν, προκειμένου νὰ ἀφοσιωθῶμεν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μας. Ἡ συνεχὴς βελτίωσις τῆς σχέσεως μεταξὺ ἰδιωτικῆς καταναλώσεως καὶ ἀποταμιεύσεως, ἡ σταθερὰ ἄνοδος τῆς παραγωγικότητος καὶ ἡ σώφρων διαχείρισις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐγγυῶνται τὴν διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

ΑΝΑΓΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ

Μετ' ἰδιαιτέρας ἐμφάσεως ἐτονίσαμεν ἤδη τὴν ἀνάγκην ὅπως παρασχεθῇ πᾶσα δυνατὴ διευκόλυνσις καὶ ἐνίσχυσις εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς πρωτοβουλίας τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Προέχει, ὑπεστηρίξαμεν, νὰ δημιουργηθῇ τὸ ταχύτερον τὸ θερμὸν αὐτὸ κλῖμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον εὐκόλως ἐκκολάπτεται καὶ εὐδοκιμεῖ καὶ μεγαλουργεῖ ἡ δημιουργικὴ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης.

Αἰσιοδοξοῦμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐδημιουργήθη πλέον συνείδησις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων περὶ τῆς ἀνάγκης παραμερισμοῦ τῶν τύπων χάριν τῆς οὐσίας καὶ ἐπιδείξεως περισσοτέρας ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν ὡριμότητα τῶν φορέων τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας. Δὲν βλέπομεν ἄλλως, ποίαν ἔννοιαν ἔχει ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς οἰκονομίας μας ὡς ἐλεύθερος, ἐὰν εἰς κάθε βῆμα του ὁ ἐπιχειρηματικὸς κόσμος καλῆται νὰ ἐξηγῇ εἰς τὸ κράτος τὰς κινήσεις του καὶ φέρῃ τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῆς ὀρθότητός των.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Πέραν ὅμως τοῦ καταλλήλου ἐπιχειρηματικοῦ κλίματος, ὁ ἰδιωτικὸς τομεὺς προβάλλει εὐλόγως καὶ ἄλλας ἀξιώσεις, προκειμένου νὰ συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἐπιθυμητοῦ ρυθμοῦ προϋποθέτει περισσότερα καὶ εὐθυνότερα κεφάλαια καὶ ἰδίως ἐνίσχυσιν τῶν πηγῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἀντληθοῦν ταῦτα.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἀποταμίευσις κατέστη ἤδη ἡ μεγάλη δεξαμενὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀρδεύεται ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης, εἴτε ἀφιεροῦται εἰς τὴν τρέχουσαν παραγωγὴν εἴτε εἰς τὴν διενέργειαν ἐπενδύσεων. Πέραν τῆς αὐτοχρηματοδοτήσεως, τὸ μὴ καταναλισκόμενον τμῆμα τοῦ εἰσοδήματος διοχετεύεται πρωτίστως εἰς τοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμούς, ἀλλὰ καὶ εἰσφέρεται εὐθέως ὡς κεφάλαιον τῶν νέων καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων ἐπιχειρήσεων. Ἐφέτος ἡ προοπτικὴ διαγράφεται ἰδιαιτέρως εὐοίωνος διὰ τὸ ὕψος τῶν προσφερομένων ἀποταμιεύσεων. Τὰ εἰσοδήματα εἶναι ἀξιόλογα, παρέχοντα περιθώρια σημαντικῆς περαιτέρω αὐξήσεως τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐνῶ ἀσφαλῶς θὰ διοχετευθοῦν συντόμως εἰς τοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς ἢ εἰς τὴν ἐξωτραπεζικὴν κεφαλαιαγορὰν ὅσα κεφάλαια διετηρήθησαν προσωρινῶς ὑπὸ ἄλλας ρευστὰς μορφὰς κατὰ τὴν περίοδον τῆς πολιτικῆς κρίσεως.

Τὰ περιθώρια αὐξήσεως τῆς ἀναλογίας τῶν ἀποταμιεύσεων πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα εἶναι κατὰ τοῦτο εὐρύτατα. Εἶναι δὲ τόσον μεγάλαι αἱ ἀνάγκαι εἰς κεφάλαια ὥστε ἡ καθιέρωσις ἀποτελεσματικῶν κινήτρων, διὰ τὴν κινητοποίησιν περισσοτέρων ἀποταμιεύσεων νὰ ἐμφανίζεται ἰδιαιτέρως ἐπιβεβλημένη, ὑπὸ τὴν μορφὴν, κυρίως, φορολογικῆς εὐνοίας πρὸς τὰς διοχετευομένας - εὐθέως ἢ ἐμμέσως - εἰς σκοπίμους ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου.

ΕΠΙΘΥΜΗΤΗ Η ΕΙΣΡΟΗ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗ

Ὅσην ἐπιτυχίαν ὅμως καὶ ἂν σημειώσῃ ἡ σχετικὴ προσπάθεια, τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφάλαια θὰ παραμένουν ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνον λόγω τῆς ποσοτικῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἡμεδαπῶν κεφαλαίων. Τὰ ξένα κεφάλαια παρέχουν δύο ἐπὶ πλέον σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Συνοδεύονται, ἐν πρώτοις, ἀπὸ ἐπιχειρηματικὴν ἐμπειρίαν, τῆς ὁποίας τόσην ἀνάγκην ἔχει ἡ χώρα κατὰ τὸ διανυόμενον στάδιον. Ἐκφράζονται ἐνίοτε ἀμφιβολίαι διὰ τὴν σκοπιμότητα τῆς πληθωρικῆς ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαποῦ κεφαλαίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς δυναμένης νὰ ἐκτοπίσῃ τὴν ἐγχώριον ἐπιχειρηματικότητα. Ἀδικαιολογήτους κρίνομεν τοὺς φόβους· ἀρκεῖ, βεβαίως, νὰ τεθοῦν σαφῶς αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ εἰσροὴ κεφαλαίων καὶ ἐπιχειρηματικότητος ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπὴν εἶναι ἐπιπρόσδεκτος. Καὶ πρέπει νὰ εἶναι, ἐὰν ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἄνευ ἰδιαιτέρων προνομίων ἢ ἀνταλλαγμάτων ἀνάπτυξιν νέων κλάδων παραγωγικῆς δραστηριότητος πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ζητήσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμὸν - ὀργανωτικὸν, τεχνικόν, οἰκονομικὸν καὶ ἐμπορικὸν - ὑφισταμένων κλάδων.

Ἡ ἑτέρα ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν παρέχουν τὰ ἀλλοδαπὰ κεφάλαια εἶναι ὅτι ἐπιτρέπουν τὴν διαμόρφωσιν χαμηλοτέρων ἐπιβαρύνσεων. Εἶναι, βεβαίως, ἀληθὲς ὅτι ἀπό τινων ἤδη ἐτῶν αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐξευρίσκουν ἐγχώρια κεφάλαια ὑπὸ ὅρους συναγωνιστικοὺς ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς διαμορφουμένους εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας. Ἂς μὴ παραβλέπεται ὅμως ὅτι τοιαύτη εὐχέρεια ὑπάρχει μόνον προκειμένου περὶ ἐξυπηρετήσεως εἰδικῶν ἀναγκῶν, αἱ δὲ ἀνάγκαι αὗται ἀντιπροσωπεύουν μικρὰν ἀναλογίαν τοῦ συνόλου.

ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ

Κανὼν παραμένει, συνεπῶς, ὅτι τὸ κόστος τοῦ χρήματος καὶ τῶν κεφαλαίων δὲν εἶναι ἐλκυστικὸν παρ' ἡμῖν. Ἐξ ἄλλου, ἡ συμπίεσις τοῦ κόστους ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον χάριν εἰς τὴν ὀρθολογικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν καὶ κατὰ — πολὺ — εἰς βάρος τῶν ἐσόδων των.

Πιστεύομεν ὅτι μέχρις ὅτου καταστῇ δυνατὴ ἡ εὐθυγράμμισις τοῦ κόστους τῶν ἐγχωρίων κεφαλαίων κατὰ τρόπον ὀργανικὸν πρὸς τὸ ἰσχὺον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, αἱ ἐπιδοτήσεις τῶν ἐπιτοκίων εἶναι ἐπιβεβλημέναι. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον, ἐφ' ὅσον αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι τῆς χώρας ἐπιβάλλουν ἀκόμη τὸν ὑπὸ τοῦ Κράτους καθορισμὸν ὑψηλῶν ἐπιτοκίων καταθέσεων. Εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ, ὅμως, δὲν πρέπει πλέον νὰ συνεισφέρουν μόνον αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι, ὡς γίνεται σήμερον, ἀλλὰ καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν πλεονασμάτων της, ἀκόμη δὲ καὶ τὸ Δημόσιον. Παραλλήλως, αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι πρέπει θετικῶς νὰ ἐνισχυθοῦν εἰς τὴν προσπάθειάν των νὰ βελτιώσουν τὴν κεφαλαιακὴν των συγκρότησιν.

Σκόπιμον κρίνομεν νὰ ἐπισημανῶμεν ἐνταῦθα τὴν ὕπαρξιν ἀντιφάσεως μεταξὺ τῆς ἐπιδιωκομένης ἐξυγιάνσεως τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος καὶ τῆς στάσεως τῶν ἁρμοδίων ἔναντι τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν. Ὑπεστηρίχθη ἐπανειλημμένως εἰς τὸ παρελθὸν ὅτι ἡ σχέσις τῶν ἰδίων κεφαλαίων τῶν τραπεζῶν τόσον πρὸς τὰς τοποθετήσεις των ὅσον καὶ πρὸς τὰς εἰς αὐτὰς καταθέσεις εἶναι ἀνεπαρκής. Ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἐπέτυχεν ἤδη νὰ διπλασιάσῃ τὰ ἴδια της κεφάλαια, κατόπιν γενομένης πρὸ ἔτους ἐκδόσεως νέων μετοχῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν συστηματικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀποθεματικῶν της. Εἶναι ὅμως προφανὲς ὅτι συνεχὴς αὔξησις τοῦ μετοχικοῦ της κεφαλαίου δὲν εἶναι δυνατή. Ἐξ ἄλλου, ἡ δημιουργία ἀποθεματικῶν ἀνταποκρινομένων εἰς τὰ ἐκ τῆς σταθερᾶς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν της ὅρια εἶναι ἐφικτὴ μόνον ἐκ τῶν διευρυνομένων ἐπίσης μεθόδων. Ἀντὶ ὅμως νὰ ἐνθαρρύνεται ἀκόμη καὶ διὰ φορολογικῶν διευκολύνσεων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοιαύτης πολιτικῆς συσσωρεύσεως κεφαλαίων, τὸ ἡμέτερον Ἵδρυμα ὑποχρεοῦται νὰ ἐπωμίζεται συνεχῶς καὶ περισσότερα βάρη, τὰ ὁποῖα κατ' ἀρχὴν ἀνήκουν εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ Δημοσίου, εὐθὺς μόλις διαγραφῇ ἡ προοπτικὴ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων του. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι συνεπληρώθη ἡ τετάρτη χρῆσις ἀφ' ὅτου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀντιμετωπίζει ἀβοήθητος τὰ ἐλλείμματα τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν τοῦ Προσωπικοῦ, ἐνῷ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐξαγωγικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπεχρεώθη νὰ διαθέσῃ ἐντὸς διετίας 109 ἑκατ. δραχμῶν.

ΣΚΟΠΙΜΟΣ Η ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἐξεταζόμενον μακροχρονίως τὸ θέμα τῆς δημιουργίας ἱκανῆς ἀγορᾶς χρήματος καὶ κεφαλαίων συναρτᾶται στενῶς πρὸς τὴν ὕπαρξιν ἰσχυρῶν καὶ εὐημερουσῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν. Εἰς αὐτὰς θὰ κατευθύνωνται κατὰ μεγίστην ἀναλογίαν αἱ ἀποταμιεύσεις τοῦ εὐρυτέρου κοινοῦ καὶ ἀπὸ αὐτὰς θὰ ἱκανοποιοῦνται αἱ πλεῖσται ἀνάγκαι τῶν πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεων. Τὴν ἁπλῆν αὐτὴν ἀλήθειαν παραβλέπουν δυστυχῶς αἱ ἀριμόδιαι ἀρχαί, ὅπως ἀποδεικνύουν αἱ κατὰ καιροὺς καταβαλλόμεναι προσπάθειαι πρὸς ἐπιβολὴν νέων σχημάτων, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἔναντι πλείστων αἰτημάτων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἐπιφυλακτικότητα. Πῶς ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ παραγνωρίζεται ἡ ἀξία τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ἡ πρὸς τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας ἐμπιστοσύνη τόσον τοῦ συναλλασσομένου κοινοῦ ὅσο καὶ τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἐπιχειρηματικῶν κύκλων; Δημιούργημα δεκαετιῶν — ἑκατὸν εἴκοσι τριῶν ἐτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης — δὲν εἶναι, βεβαίως, δυνατὸν νὰ ἀποκτηθῇ εἰς μίαν νύκτα ὑπὸ νεοσυστάτων ἱδρυμάτων.

Ὅτι μία ἐμπορικὴ τράπεζα ὑπὸ τὴν κλασσικὴν μορφὴν της δὲν προσφέρεται ἴσως πλέον ὅπως καλύψῃ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν αὐτῶν ἑνίας ἐκ τῶν ἀναγκῶν — καὶ δὴ τῶν ἰδιαζούσης φύσεως — τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐκβιομηχανίσεως ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς. Διὰ τοῦτο, ἄλλωστε, προέβημεν εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἐπενδύσεων Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία πληροῖ ὅλας τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀποτελε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΜΕ «ΜΠΑΜΠΟΥ»;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

ΜΟΝΑΧΟΝ, 29.— Οὐσία, προερχομένη ἀπὸ φύλλας μπαμποῦ, ἐπενεργεῖ θεραπευτικῶς ἐπὶ ὡρισμένων περιπτώσεων καρκίνου, ἀνεκοίνωσαν χθὲς εἰς Μόναχον τρεῖς Ἰάπωνες καρκινολόγοι, οἱ δρες Ὀσίμα, Κιουρόκι καὶ Γιακογιάμα. Συγκεκριμένως, οἱ τρεῖς ἐπιστήμονες ἀνέφεραν ὅτι πρόκειται περὶ τῆς οὐσίας ποὺ ὀνομάζεται «μπαμφολίν» καὶ ἡ ὁποία ἐδοκιμάσθη ἀπὸ τοῦ 1962 ἐπὶ 69 ἀσθενῶν. Αἱ περιπτώσεις τῶν ἀσθενῶν αὐτῶν ἦσαν ἐκ τῶν μὴ ἐπιδεχομένων ἐγχείρησιν καὶ οὐδεμίαν παρουσίαζον βελτίωσιν μὲ τὰ συνήθη μέσα θεραπείας. Μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ «μπαμφολίν» ἡ πορεία τῆς ἀσθενείας συνεχίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῶν περιπτώσεων, ἔξη ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς παρουσίασαν τοιαύτην βελτίωσιν, ὥστε νὰ διάγουν σήμερον φυσιολογικὴν ζωήν, ἐνῷ ὑπῆρξαν καὶ περιπτώσεις ἀπολύτου ἰάσεως.

ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΘΗ Η ΜΑΣΤΙΞ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΗ

ΡΙΒΕΡΣΑΙΝΤ (Καλιφορνίας). Ἡ Ἑλληνὶς ἐντομολόγος δὶς Λουΐζα Ἀφγυρίου εὑρίσκεται εἰς τὸ ἐνταῦθα συγκρότημα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφορνίας, δι' εἰδικὰς μελέτας καὶ ἐρεύνας ἐπὶ ἀσθενειῶν τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων. Ἡ δὶς Ἀργυρίου ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὰς συστηματικὰς ἐρεύνας, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Καλιφορνίας ὑπὸ τοῦ δακεκριμένου ἐντομολόγου δρος Πὼλ Ντηπάχ καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς μάστιγος τῶν ἐσπεριδοειδῶν.

ΚΥΠΡΟΣ, ΤΟ ΑΠΑΡΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΣΤΡΟ

Τοῦ κ. ΒΑΣ. ΒΑΓΕΝΑ

Εἰς τὴν προσπάθειαν, διὰ προγενεστέρων ἄρθρων μας, ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἡ ἡρωϊκὴ Μεγαλόνησος Ὑπῆρξεν Ἑλληνική, θὰ ἦτο σφάλμα μας καὶ ἀδικος παράλειψις διὰ τὸν νομὸν Ἀχαΐας κυρίως καὶ μετέπειτα διὰ τοὺς τοιούτους Λακωνίας καὶ Ἀρκαδίας, ἐὰν δὲν ἀνεφέραμεν ὅτι πρὸ 3000 περίπου ἐτῶν Ἀχαιοὶ Λάκωνες καὶ Ἀρκάδες εἰσήγαγον τὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν Κύπρον.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 14ου αἰῶνος ἀρχίζει νέα ἐποχὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰς σχέσεις της μὲ τὴν περιοχὴν τῆς κεντρικῆς Ἑλλάδος. Βλέπει κανεὶς τότε Ἕλληνας Ἀχαιοὺς νὰ ἐγκαθίστανται κατὰ κύματα εἰς τὴν νῆσον καὶ ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος νὰ κυριαρχοῦν πολιτικῶς καὶ πολιτιστικῶς. Οἱ Ἀχαιοὶ εἰς τὴν Κύπρον ἔπαιξαν σπουδαῖον ρόλον εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς της μὲ τὴν ἄφιξιν νέων κυμάτων ἀποίκων τῆς Μεγαλοννήσου, τοὺς ὁποίους ἀπετέλουν Λάκωνες καὶ Ἀρκάδες. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁ ἐξελληνισμὸς τῆς νήσου ἐθεμελιώθη πλήρως ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, οἱ ὁποῖοι, τῇ βοηθείᾳ τῶν Ἀρκάδων καὶ τῶν Λακώνων, προεκάλεσαν τελείαν ἀλλαγὴν εἰς τὸν ὑλικὸν πολιτισμὸν τῆς Κύπρου, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν αὐτῇ καὶ τῆς ἰδικῆς των ἑλληνικῆς γλώσσης, καθὼς καὶ τῆς ἰδικῆς των θρησκείας, θεμελιώσαντες τοιουτοτρόπως τὸν Κυπριακὸν πολιτισμὸν κατὰ τὸν πρότυπον ἑλληνικὸν τοιοῦτον. Ἡ Ἑλληνικὴ διάλεκτος τῆς Ἀχαΐας καὶ τῆς Ἀρκαδίας εἶχε γίνει πλέον γλῶσσα ὁλοκλήρου τῆς Κύπρου καὶ ἡ νῆσος εἶχεν ἐνταχθῆ πλέον ὁριστικῶς εἰς τὸν πλατύτερον χῶρον τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου.

Τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ ζωτικότης τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ εἶχαν ἐπιβληθῆ αὐτομάτως καὶ ἡ νῆσος ἐστράφη ἀπὸ τότε ὁριστικῶς πρὸς τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμόν, ἀποτελέσασα ἔκτοτε μέρος τοῦ ἑνιαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου.

Διακεκριμένοι Ἕλληνες ἱστορικοὶ καὶ καθηγηταὶ ἔχουν ἀναπτύξει ἄφθονα, ἀληθῶς λογικά, ἐπιχειρήματα, πείθοντα ὅτι τὸ Ἀχαϊκὸν καὶ τὸ Ἀρκαδικὸν ἰδίωμα τῆς Κύπρου ὀφείλεται εἰς μεταναστευσιν παραθαλασσίων Ἀχαιῶν, Ἀρκάδων τῆς Τριφυλίας καὶ τῆς Ν. Ἠλείας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ παρουσία τῶν Ἀχαιῶν καὶ τῶν Ἀρκάδων μετέδωσεν εἰς τὴν Κύπρον τὴν Ἀχαϊκὴν γλῶσσαν, ἡ ὁποία εὑρίσκεται γραμμένη καὶ σήμερον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Μηνωϊκοῦ ἀνακτόρου, διότι οἱ Ἀχαιοὶ τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὸ 1500 π.χ. εὑρίσκοντο εἰς στενὴν ἐπαφὴν μὲ τὴν Μινωϊκὴν Κρήτην κατ' ἀρχὰς καὶ ἐν συνεχείᾳ κατέκλυσαν τὴν μεγαλόνησον Κύπρον.

Τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Ἑλλήνων καὶ δὴ Ἀχαιῶν εἰς τὴν Κύπρον πρὸ 3000 περίπου ἐτῶν δὲν ἀποδεικνύουν μόνον τὰ ἀνωτέρω ἐπιχειρήματα, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀνασκαφαί, ποὺ διεξήχθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων ἀρχαιολόγων εἰς τὴν ἡρωϊκὴν μεγαλόνησον. Ἔκτοτε τὸ Ἐθνικὸν στερέωμα τῆς Κύπρου φωτίζεται μὲ τὴν λάμψιν τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος, ὁ πολιτισμὸς τῆς ὁποίας ἔχει ἁπλώσει τὴν εὐεργετικὴν ἀκτινοβολίαν του εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκείνου Κάστρου, ἡ ὁποία διατηρεῖται μέχρι σήμερον ὡς ἄσβεστος ἑστία τῆς ἑλληνικῆς ὁμορφιᾶς.

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΒΑΓΕΝΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΡΑΣΙΣΤΟΥ ΜΠΑΡΝΕΤ

Τρεῖς χιλιάδες φοιτηταὶ τοῦ Σίτυ Κόλλετζ ἀποδοκιμάζουν τὸν ἐκπρόσωπον τῶν φυλετικῶν ἀντιλήψεων περὶ ἀνωτερότητος τῶν λευκῶν. Ἰσχυρὰ δύναμις ἀποτρέπει τὴν πρόκλησιν σοβαρῶν ἐπεισοδίων

ΤΟΥ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΚΑΡΜΟΚΟΛΙΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Μάϊος.— Δραματικὴν ἐξέλιξιν ἔλα